

РЕШЕНИЕ

№ 6492

гр. София, 18.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 05.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8017** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на П. С. Б., с адрес: [населено място], срещу мълчалив отказ на председателя на Висш съдебен съвет на Република България, по заявление по ЗДОИ, вх. № ВСС-6576/06.07.2020 г.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен, издаден в противоречие с процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Искане се от съда да отмени отказа и да реши делото по същество. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. А., не представя писмени бележки. Не претендира направените по делото разноски.

Ответникът – председателят на ВСС, редовно призован, се представлява в с.з. от юриск. А., представят се подробни писмени бележки по делото, същата намира жалбата за неоснователна. Претендира юриск. възнаграждение.

Административен съд – София град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят подава до ВСС заявление по ЗДОИ, вх. № ВСС-6576/06.07.2020 г. Същото съдържа искане за предоставяне на общ. информация, както следва:

На основание чл. 4, ал. 4 от ЗДОИ и чл. 29 от Наредба № 4 от 16.03.2016 г. за воде-нето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата, желая да упражня пра-вото си на достъп с цел повторно използване до базата данни на Регистъра на актовете на съди-лицата.

Желая да получи копие на базата данни, в което не присъстват лични данни и което е в отворен, машинно-четим формат, отговарящ на изискванията по чл. 41а на ЗДОИ.

Желая копие да ми бъде предоставено по електронен път - като бъде публикувано в Портала за отворени данни на Република България по чл. 15г на ЗДОИ, намиращ се на ел. адрес.

Ако не съществува възможност да бъде предоставен достъп по посочения от мен на-чин, алтернативни начини за осъществяване на достъп са:

1. По електронен път - чрез публикуване на друг интернет - адрес, където се съхраня-ват или се публикувани данните. Тук правя уговорката, че настоящият Централен уеб – базиран интерфейс за публикуване на съдебните актове на адрес не предоставя данните в цялостта им и в отворен машинно-четим формат и в следствие на това те не могат да бъдат повторно използвани.

2. На електронен оптичен носител.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок за оспорване и от надлежна страна.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима за разглеждане по настоящото дело.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./.

Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, председателят на ВСС, като орган на държавната власт е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична.

Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг

начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В разглеждания случай, въпреки липсата на изричен акт по реда на чл. 38 от ЗДОИ за предоставяне или отказ на исканата информация, мълчаливият отказ е правилен, понеже исканата информация не представлява обществена такава по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ. Същата представлява база данни за всички съдебни актове, съхраняващи се в регистър и публикувани на съответна електронна страница. Това означава, че същите са публични и обществено – достъпни и е предоставена по реда на чл. 14, ал. 1 от ЗДОИ чрез публикуване в съответен регистър. Предоставяне на цялата база данни на лице по реда на този закон не намира законово основание в същия, понеже по този начин не се постигат по никакъв начин целите на чл. 2 от ЗДОИ. При наличие на достъп до съответната база данни за актовете на съдилищата, то липсва причина да се предоставя цялата база данни, предвид невъзможността за запознаване с всички съдебни актове от физ. лице, понеже същите се съдържат върху стотици хиляди страници, което сочи на безсмислеността на тази дейност и представлява пречка за мотивирането ѝ по реда на чл. 2 от ЗДОИ.

В този смисъл жалбата срещу мълчалив отказ по ЗДОИ е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена. От ответника се претендират разноски за юриск. възн. и такива следва да се присъдят, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в размер на 120 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, II отделение, 33-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. С. Б., с адрес: [населено място], срещу мълчалив отказ на председателя на Висш съдебен съвет на Република България, по заявление по ЗДОИ, вх. № ВСС-6576/06.07.2020 г.;

ОСЪЖДА П. С. Б., с адрес: [населено място], да заплати на Висш съдебен съвет на Република България, разноски за юриск. вознаграждение в размер на 120 /сто и двадесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

Преписи да се връчат на страните!

СЪДИЯ: